

De Jood Yeshua

Als men aan willekeurige Joden vraagt, wie Jezus Christus is, krijgt men vaak als antwoord, dat dit de G'd van de christenen is. Maar verder weet men niets over Hem, want, zo redeneert men, in TeNaCH staat er dat men zich niet mag bezighouden met de goden van de andere volken en religies. Maar in hoeverre is dit hier het geval? Als men de vraag namelijk anders formuleert, namelijk wie Yeshua haNotzri is, dan weet men al iets meer te vertellen. Hij was een historisch figuur, een orthodox-Joodse rabbi, die in de tweede-tempel-periode leefde, dwars door de Galil (Galilea) en Yehuda (Judea) trok en een leer verkondigde, die nauw verwant was aan die van de grote rabbi Hillel.

Welnu, deze rabbi Yeshua was niemand anders dan Jezus Christus, al doet de Griekse naam, waaronder Hij onder de niet-Joodse volken bekendheid kreeg, anders vermoeden. Maar Jezus is wel degelijk Yeshua en Hij was beslist geen Griek, maar een Jood. Geen hellenistische Jood, maar een echte Sabra, geboren in Beit Lechem, de geboorteplaats van David haMelech! Wij spreken daarom dus liever over Yeshua, zoals Hij ook door Zijn moeder, Zijn vrienden en talmidim werd genoemd. Yeshua betekent immers de Verlosser, en dat is Hij ook: de Mas-

hiach, die door de navi'im (profeeten) werd aangekondigd en in de tehilim (psalmen) werd bezongen. Natuurlijk was Yeshua een Jood, of had U verwacht, dat de Mashiach een Griek of een Nederlander zou zijn? Geen sprake van! Ondanks het feit dat Yeshua zelf Heer over Tora was en is, leefde Hij toch volkomen in overeenstemming met Tora. Als baby ontving Hij B'rit-Mila, de besnijdenis. Als tiener werd Hij Bar-Mitzva en als jonge man werd Hij ondergedompeld in het Miqve. Hij onderhield de Joodse feestdagen, ging op Sjabbes naar de sjoel en leefde ook met Zijn dagelijkse gebedspraktijk binnen het liturgisch kader dat volledig Joods is. Zo vinden we bijvoorbeeld in Marcus 1:35 het ochtendgebed, in het Hebreeuws Shacharit genaamd, waarin ook het Sh'ma Yisra'el centraal staat: En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op en ging naar buiten en Hij ging heen naar een eenzame plaats en bad aldaar. In Ma'asim (Handelingen) 10:9 komen we het middaggebed tegen, in het Hebreeuws Mincha genaamd: De volgende dag, terwijl dezen onderweg waren en de stad naderden, ging Keifa (Petrus) omstreeks het zesde uur op het dak, om zijn gebed te verrichten. Hieruit blijkt, dat ook de talmidim van Yeshua nauwkeurig aan de voorschriften hielden.

In Matityahu (Matheüs) 14:23 lezen we hoe Yeshua zich terugtrok voor het avondgebed, in het Hebreeuws Ma'ariv of Arvit genaamd: En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen. Net als in het ochtendgebed staat ook hierin weer het Sh'ma Yisra'el centraal, de Joodse geloofsbelijdenis overeenkomstig Devarim (Deuteronomium) 6:4. Van het nachtgebed, in het Hebreeuws Qriyat Sh'ma al-haMita genaamd, vinden we talrijke voorbeelden, zoals o.a. in Marc. 14:32, Mat. 26:36 en Luk. 22:39. Uit dit alles blijkt duidelijk, dat Yeshua geen christelijke zending uit Europa was, maar dat Hij als Jood tot Zijn volk gekomen is, om de beloften uit TeNaCH te vervullen!

Werner Stauder